

Arrest

nr. 197 252 van 22 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 28 april 2016 België is binnengekomen, diende op 2 mei 2016 een asielaanvraag in. Uit een eurodac-hit blijkt dat verzoekers vingerafdrukken genomen werden op 15 december 2015 in Griekenland.

1.2. Op 28 april 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 28 april 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 6 januari 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14.06 uur tot 18.25 uur. Uw advocaat, meester Ngoug, loco meester Desenfans, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Issak-clan (<Darod) te behoren. U verklaarde altijd in Elade (Ceel Cade) te hebben gewoond met uw ouders, echtgenote en kinderen en nooit het dorp te hebben verlaten. U trouwde in 2013 met K.A.S. In dat zelfde jaar begon u ook te werken voor A.W. Hij was eigenaar van een studio die religieuze cassetten verkocht. Hij bood u de job aan, aangezien uw vader ziek was geworden door een auto-ongeluk, en A.W. zelf vaak uit het dorp moest als Tabligh-geleerde. U werd gedurende een maand opgeleid door hem. Op dag kwam een vriend van u, H.A., naar u toe in de studio en vertelde u dat u veel geld kon verdienen met muziekcassetten. U volgde zijn raad op. H.A. bracht u cassetten die hij tijdens de schoolvakantie vanuit Mogadishu had meegenomen. A.W. was niet op de hoogte dat u muziek verkocht. U kreeg meer en meer jongeren over de vloer. Op een dag kwam een jongen naar de studio. Hij vroeg naar een muziekcassette. U vertrouwde hem niet door zijn kledij. Maar aangezien hij bleef aandringen en u overtuigen dat hij niet tot de Al-Shabaab behoorde, gaf u hem toch de muziekcassette. Al-Shabaab kwam op een dag in 2014, zes maanden nadat u in het geheim muziek was beginnen verkopen, naar de studio. Ze vroegen u wat u opnam. U antwoordde dat u enkel Koranteksten en preken opnam. Ze zeiden dat dat geen probleem was, maar dat u ook muziek opnam. Ze gingen weg om bewijs te zoeken. Omdat u geld nodig had voor uw familie, bleef u verder muziek verkopen. Al-Shabaab kwam een paar dagen later een tweede keer langs en weer vroegen ze of u muziek opnam. U bleef ontkennen. U vroeg of ze bewijs hadden. Ze gingen weer weg. De derde keer dat ze langs de studio kwamen, hadden ze de jongen mee waaraan u een muziekcassette had gegeven. Hij getuigde dat u een cassette voor hem had opgenomen. De mannen bevelen u om de winkel te sluiten. U weigerde. U werd geslagen, gehandboeid en geblinddoekt. Ze zetten u in een auto. U werd opgesloten in een kamer van een huis. U werd kaalgeschoren. Men vertelde u dat u zou onthoofd worden. Samen met A., de jongeman die naast u opgesloten zat, kreeg u 100 zweepslagen elke ochtend. De zesde dag van uw opsluiting ontsnapte u tijdens de gebedswassing van het avondgebed. U kon ontsnappen met A. via de wc. Onderweg kwam u een man tegen die uw vader kende. Hij bracht u tot een vrachtwagen die schapen bracht naar Mogadishu. Die avond kon u meerijden. De reis duurde twee tot drie dagen. U bleef een maand in Mogadishu bij een oom langs moederszijde. Daarna reisde u verder met het vliegtuig naar Turkije. Daar nam u de boot naar Griekenland. Er werden vingerafdrukken van u afgenomen en u reisde verder naar de hoofdstad. Vanuit Griekenland nam u een vliegtuig naar België. U kwam aan op 27 april 2016. Op 2 mei 2016 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag, p1-2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveer, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van cruciale gebeurtenissen in het dorp van uw beweerde afkomst. U gaf correct aan dat Keniaanse troepen aanwezig waren in Elade. Als er werd gevraagd of deze troepen ooit vochten, zei u dat u hier niets van had gehoord, maar dat uw vrouw u vertelde dat Al-Shabaab mannen had vermoord na uw vertrek. U herinnerde zich geen gevechten of luchtaanvallen. U verklaarde opnieuw dat de Keniaanse troepen niet vochten in Elade.(gehoorverslag, p14) U verklaarde eveneens dat Al-Shabaab niet vocht tegen veel mensen. U herinnerde zich enkel dat Keniaanse troepen het gebied rond Elade bombardeerden in 2011, maar u kende geen andere gelijkaardige gebeurtenissen. Echter volgens de beschikbare informatie waren er wel degelijk gevechten in de periode toen u – volgens uw verklaringen – woonde in Elade. Zo was er in april 2012 een aanval waarbij een twintigtal mensen omkwamen bij hevige gevechten, luchtaanvallen en raketaanvallen. Daarbij is volgens de informatie waarover het CGVS beschikt het dorp van uw beweerde afkomst in augustus 2014 terug in handen gevallen in Al-Shabaab. In deze zelfde periode bombardeerden Keniaanse troepen Elade.(zie administratief dossier) Ook toen er tijdens het gehoor werd duidelijk gemaakt dat het CGVS op de hoogte is van meerdere gebeurtenissen waar u niets over verteld, zei u gewoonweg dat er niet veel gebeurde. (gehoorverslag, p15) Van iemand die verklaarde heel zijn leven in Elade te hebben verbleven is het onaannemelijk dat hij van dergelijke indrukwekkende gebeurtenissen niets heeft gemerkt, laat staan op de hoogte van is.

Ook over de droogte vertelde u op zo een niet doorleefde en niet diepgaande manier, dat het ongeloofwaardig is dat u tijdens de periodes van droogte in Elade verbleef. Er werd u gevraagd om meer te vertellen over de periodes van droogte. U zei dat er een droogte was in 2011 en 2014. Op de vraag hoe u overleefde, antwoordde u dat er organisaties waren.(gehoorverslag, p15) U noemde eerder al moeiteloos vier organisaties op die aanwezig waren in uw dorp tijdens de droogte en u verklaarde dat ze voedsel (rijst en bloem) brachten. Er werd u gevraagd of de vier organisaties hetzelfde deden. U zei van niet. Er werd u gevraagd wat het verschil dan was, waarop u verklaarde dat er sommige organisaties ook kleren brachten. Er werd u gevraagd waarom mensen kleren nodig hebben tijdens een droogte. U antwoordde vaag: " Kleren en voedsel heb je beide nodig als er droogte uitgebroken is."(gehoorverslag, p9) Er werd u nogmaals gevraagd waarom men (specifiek in een periode van droogte) kleren nodig heeft. U verklaarde dat het was om naar school te gaan. Er werd verdere informatie gevraagd over de mensen die vluchtten tijdens de droogte.(gehoorverslag, p15) U vertelde dat mensen vluchtten naar dorpen in de buurt, maar dat u niet meer wist welke dorpen. U vertelde dat ze daarheen vluchtten omdat daar landbouwgronden waren en ze daar maïs, sesamzaadjes en watermeloenen konden planten. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg waarom mensen naar de landbouwgronden gingen tijdens de droogte, paste u uw antwoord aan en gaf u aan dat u niet wist waarom mensen naar daar trokken.(gehoorverslag, p14-15) Er dient te worden opgemerkt dat het niet doorleefd – en dus niet waarachtig – overkomt dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen en dat u pas na een aantal vage en niet ter zake doende antwoorden, vertelde dat u het niet wist. Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt, dat de provincie Gedo erg geleden heeft onder de periodes van droogte. In 2014, was Gedo de ergst getroffen regio van heel Somalië.(zie administratief dossier) Gezien deze context, kan er verwacht worden dat u meer en doorleefder kan vertellen over de periodes van droogte, en zonder inconsistenties, bovenop de algemene en oppervlakkige kennis met betrekking tot de droogte, zoals jaartallen en het loutere feit dat mensen zijn gevlucht.

Verder kon u evenmin doorleefd en concreet vertellen over uw dorp, Elade. Er werd u gevraagd om te vertellen over uw dorp, Elade.(gehoorverslag, p7) U somde verschillende gebouwen en plaatsen in uw dorp op. U vertelde dat er twee moskeeën zijn. Een grote moskee, moskee Jamaac en moskee Al Rahma. Deze verklaringen staan in schril contrast met de moeite die u heeft wanneer er concreet gevraagd wordt om de weg tussen twee prominente gebouwen in uw dorp te beschrijven. Er werd u gevraagd welke weg men moet nemen van de moskee Jamaac naar de moskee Al Rahma.

U antwoordde: "Altijd rechtdoor gaan. Dan naar rechts. En dan ga je de moskee zien."(gehoorverslag, p7) Er werd u gevraagd waar men naar rechts moet afslaan. U antwoordde: "Je gaat rechtdoor en dan moet je naar rechts." Wanneer er werd doorgevraagd naar het punt waar men moet afslaan, antwoordde u: " Je kan aan de mensen vragen de weg naar de moskee. Dan zullen ze zeggen als je rechts gaat."(gehoorverslag, p8) Er werd u nogmaals aangemaand om uit te leggen waar men moet afslaan. U kaatste de vraag terug door te vragen of het te voet of met de auto is. Als er dan werd gezegd om de weg te voet uit te leggen, herhaalde u uw vorig antwoord: " Als je met mij stapt te voet, ga je rechtdoor, dan ga je naar rechts. Dan ga je de moskee zien."(gehoorverslag, p8) Nogmaals werd u gevraagd om het punt te beschrijven waar men moet afslaan. U antwoordde: "Als je met mij stapt te voet, ga je rechtdoor, dan ga je naar rechts. Dan ga je de moskee zien."(gehoorverslag, p8) Een laatste keer werd u gevraagd om dat punt uit te leggen, u antwoordde uiteindelijk: " Er is een groot huis daar, waar je naar rechts kunt." Als er dan werd gevraagd hoe dat huis eruit ziet, komt u niet verder dan "een Somalisch huisje". Toen de dossierbehandelaar opmerkte dat u moeilijk een weg kan uitleggen, verklaarde u dat u "het enkel kon uitleggen hoe dat [u] het weet". Er dient te worden opgemerkt dat het niet doorleefd – en dus niet waarachtig – overkomt dat u pas nadat de dossierbehandelaar u verschillende keren vroeg om het punt te beschrijven waar men moet afslaan u steeds opnieuw de vraag ontweek om uiteindelijk vaag te antwoorden op de vraag. Verder kon u wel vele dorpen opsommen die rond uw eigen dorp liggen en de richting ervan situeren.(gehoorverslag, p8 en 11) U kon zelfs zeggen welk dorp er voor de andere komt (gehoorverslag, p11), maar wanneer u werd gevraagd of er kruispunten op de weg zijn naar Garbaharey, moest u het antwoord schuldig blijven en beriep u zich op het feit dat u daar nooit naartoe was geweest en dat u vader u vertelde over de verschillende plaatsen.(gehoorverslag, p12) Weer valt op dat u spontaan wel algemene informatie kan geven, maar wanneer er dan verder wordt gevraagd, u door vaag en ontwijkend te reageren het antwoord schuldig moet blijven. Van iemand die zijn hele leven in Elade heeft gewoond, kan men een meer doorleefde kennis van de geografie van het dorp en de omgeving verwachten.

Er werd eveneens vastgesteld dat u niet doorleefd kon vertellen over het leven onder het bewind van Al-Shabaab. U vertelde dat tussen 2008 en 2012 toen Al-Shabaab de macht nam over uw dorp er niet mocht worden gevoetbald en dat mensen hun haar op een bepaalde manier moesten knippen. Toen de regering weer de macht had, konden de bewoners terug voetballen en hun haar naar eigen smaak knippen.(gehoorverslag, p16) Toen er, in het kader van uw vluchtrelaas, werd gevraagd hoe het kwam dat Al-Shabaab een probleem had met uw verkoop van muziek, maar dat mensen wel hun haar vrij knipten en mensen voetballen zoals u eerder verklaarde, antwoordde u dat Al-Shabaab enkel 's avonds aanwezig was o mensen te arresteren en vermoorden. Toen er dan werd gevraagd waarom mensen dan toch besloten hun haar te knippen, antwoordde u dat mensen 's avonds niet buiten kwamen, dat de leden van Al-Shabaab anders het haar zouden knippen en zweepslagen toedienen.(gehoorverslag, p17) Wederom dient te worden opgemerkt dat het niet doorleefd – en dus niet waarachtig – overkomt dat u uw antwoorden bijstelt naargelang de vragen van de dossierbehandelaar. Bovendien wijzen uw verklaringen over uw persoonlijk gedrag op grote risico's die u ondernam in een dorp die bezet wordt door Al-Shabaab. Volgens uw verklaringen verkocht u immers zelf verboden cassetten, waarvan u maar al te goed wist dat ze verboden waren door uw eigen werkgever en door Al-Shabaab. Zelfs nadat Al-Shabaab vermoedens van uw cassettehandel uitte naar u toe, bleef u verder uw risicovol gedrag stellen. Er werd naar een verklaring gevraagd waarom u toch verder deed met uw handel. U verwees naar uw zieke vader. Echter, in de periode tussen het moment dat uw vader ziek werd en u de handel begon, hielpen bureu uw familie en verdiende u geld met het verkopen van opnames van religieuze preken. Het louter "gelukkig" (gehoorverslag, p19) maken van uw familie door meer geld te verdienen is niet in verhouding met de risico's die u hiervoor nam gezien de context van uw dorp. Hierdoor maakt u het verder onaannemelijk dat u afkomstig bent uit een dorp dat wordt bestuurd door Al-Shabaab. Van iemand die verklaarde dat hij heel zijn leven in Elade heeft gewoond, waarvan een significant deel onder het bewind van Al-Shabaab, kan men verwachten dat hij hier uitgebreider, consistent en doorleefder over kan vertellen.

Verder is ook uw clankennis uiterst beperkt. Er werd u gevraagd uw clanlijn te geven. U gaf aanvankelijk volgende clanlijn op: " Awil, Duale, Saïd, Wacays, Qambi, Allamagan, Iman, Dhaweed, Ahmed Garaad, Ibrahim, Mataan, Ciis, Daud, Abadir, Musse, Wargale, Raadamir", maar past meteen verschillende clannen aan en voegt er clannen bij. (gehoorverslag, p9) Zo noemde u het begin van uw clanlijn nog eens helemaal van het begin op om dan Awsame en Issaq bij te voegen, maar opnieuw veranderde u dat meteen erna weer naar: Awsame, Marehan, Side Darod. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg of Issaq dan niet in uw clanlijn komt, veranderde u weer uw clanlijn en voegde Issaq er uiteindelijk toch bij, samen met andere clannen die u voorheen niet had gegeven: " Aman reer, Awsame, Issaq, Gaashireedle, Hodan Bari, Baal Yare, Marehan, Side, Daarod".

Wanneer er werd gevraagd naar subclans van Amanreer, geeft u Hassan en Issaq als onderverdeling van Amanreer. Echter, in uw clanlijn vermeldde u het omgekeerde, namelijk Amanreer als onderverdeling van Issaq. Wanneer er werd gevraagd naar de onderverdelingen van Amanreer, zei u dat er vier zijn: Roodamir, Hawrarsame, Wagardhac en Issaq. Maar meteen daarna vroeg u om Issaq te schrappen en zei u dat u maar drie van de onderverdelingen kent. Verder werd u gevraagd of u de Talhe-clan kende. U kende de Talhe-clan niet, nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) dat zij veel voorkomen in het Ceel Waaq district, op enkele kilometers van uw dorp en zij de vierde subclan van Amanreer vormen, waar u eerder niet op kon komen. Het is opmerkelijk dat u niet aangaf dat Talhe de vierde subclan van Amanreer is (en er zelfs nooit van hoorde), hoewel deze vraag er net voor was gesteld. Verschillende bronnen tonen het belang van de clan in de Somalische samenleving aan en bevestigen dat clan de basis vormt van sociale relaties. (zie administratief dossier) Het is een manier om zich te kunnen identificeren met elkaar en zich kunnen positioneren ten opzichte van elkaar. Op basis van deze informatie is het op zijn minst opmerkelijk dat u geen consistente informatie kan geven over de clan tot de welke u beweerde te behoren en over een subclan die in uw beweerde regio van herkomst voorkomt.

Tenslotte werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de geboorteplaats en verblijfplaats van uw ouders. U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS altijd in Elade te hebben gewoond met uw vader, moeder en kinderen. (gehoorverslag, p3) U verklaarde dat uw vader, S.A.D.S., geboren was in Elade. Hij zou daar nog steeds zijn. (gehoorverslag, p4) Uw moeder, H.M.A., werd volgens uw verklaring eveneens in Elade geboren en zou zich nu ook in Elade bevinden. (gehoorverslag, p5) Tijdens uw interview op Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) verklaarde u dat uw beide ouders geboren waren in Mogadishu, maar nooit in de hoofdstad verbleven hadden. Dit werd opgemerkt tijdens het gehoor op het CGVS. (verklaring DVZ dd 12 mei 2016, p5, vraag 13A) U zei hierop dat u in België te weten kwam via jongeren die nog in Elade verbleven dat uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan nadat ze werden bedreigd door Al-Shabaab omwille van uw vertrek. Vóór u de jongeren had gecontacteerd had u gebeld met uw echtgenote. Ze hadden uw nummer gekregen via uw echtgenote. U kon geen reden geven waarom de jongeren u vertelden dat uw ouders in Mogadishu waren, buiten dat ze u dit hadden verteld om te "spelen". (gehoorverslag, p4) U vertelde tijdens het gehoor op het CGVS eerst dat uw vrouw u had verteld dat uw ouders in Elade waren. Toen de dossierbehandelaar vroeg waarom u dan eerder uw vrienden dan uw eigen echtgenote geloofde over de verblijfplaats van uw vrouw, vertelde u dat u uw echtgenote niet had gevraagd naar de verblijfplaats van uw ouders, maar dat jullie enkel praten over jullie liefde en dat daarna uw beltegoed op was. (gehoorverslag, p5) U belde haar terug nadat uw vrienden u hadden gebeld en u hadden verteld dat uw ouders in Mogadishu was. (gehoorverslag, p4)

De dossierbehandelaar vroeg u of u zeker was dat uw ouders nooit naar Mogadishu zijn gegaan na uw vertrek. U bevestigde. (gehoorverslag, p5) Er werd u nogmaals gevraagd of u de misverstanden kon verklaren over de geboorteplaats en verblijfplaats van uw ouders. U verklaarde dat het te wijten was omdat de jongeren naar u hadden gebeld met verkeerde informatie. Over de geboorteplaats van uw ouders verklaarde dat u niet kon verklaren waar ze waren geboren, dat u alleen wist dat uzelf in Elade geboren bent en dat u nooit aan uw ouders had gevraagd waar ze waren geboren. Toch had u even eerder tijdens het gehoor verklaard dat ze in Elade geboren waren. Wanneer de dossierbehandelaar dit opmerkte, zei u dat u dat "dacht". (gehoorverslag, p5) Er werd u dan gevraagd waarom u op DVZ dacht dat ze in Mogadishu geboren waren. U antwoordde: "Ik dacht een van de twee, ofwel in Mogadishu geboren, ofwel in Elade." (gehoorverslag, p5) U dacht dat ze in Mogadishu geboren waren omdat uw oom langs moederszijde in Mogadishu woont en daar werd geboren. Op de vraag hoe het komt dat u wel wist waar uw oom is geboren, maar niet waar uw moeder is geboren, antwoordde u dat uw moeder u dat had verteld. U verklaarde dat u moeder niet vertelde waar ze zelf geboren was. Over de reden waarom u dacht dat u vader in Mogadishu geboren was op DVZ, herhaalde u dat u het niet wist, enkel dacht. Er werd u dan gevraagd waarom u dacht dat uw vader in Mogadishu geboren was, hoe antwoordde dat u dat dacht omdat uw oom in Mogadishu geboren was. Als de dossierbehandelaar opmerkte dat het een oom langs moederszijde betrof, antwoordde u: "Ik denk dat mijn papa in Elade is geboren." (gehoorverslag, p5) U verklaarde dat u dat dacht omdat uw oom daar is geboren. Wanneer de dossierbehandelaar opmerkte dat het vreemd is ervan uit te gaan dat uw vader in Mogadishu is geboren, omdat de broer van uw moeder in Mogadishu is geboren, verklaarde u dan maar weer dat u niet kan zeggen waar uw ouders zijn geboren. Wanneer de dossierbehandelaar u vertelde dat het niet overtuigend was dat uw ouders in Elade geboren zijn, zoals u ervoor zelf had verklaard, herhaalde u dat u wist dat uzelf in Elade geboren was en dat uw ouders daar ook altijd zijn geweest, maar dat u niet wist waar ze zijn geboren. (gehoorverslag, p6)

De vaststelling dat u uw antwoorden wijzigt naargelang de opmerkingen van de dossierbehandelaar tast op grondige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Er werd u aan het begin van het interview duidelijk uitgelegd dat u altijd kon aangeven als u een antwoord op de vraag niet wist.(gehoorverslag, p2) Er werd u eveneens gevraagd hoe uw interview bij DVZ was verlopen. U verklaarde dat het goed was verlopen.(gehoorverslag, p2) Er dient te worden besloten dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de verblijfplaats en geboorteplaats van uw ouders: U was tegenstrijdig tijdens het gehoor zelf, maar ook uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS zijn in tegenstrijd met wat u eerder verklaarde op DVZ. Een consistente en voldoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid kon u niet geven. Ook over uw broers en zussen had u op DVZ verklaard dat ze in Mogadishu verbleven.(verklaring DVZ dd 12 mei 2016, p7, vraag 17) Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u daarentegen dat ze in Elade waren.(gehoorverslag, p6) Deze tegenstrijdigheden ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid en meer specifiek de geloofwaardigheid betreffende de herkomst van u en uw familie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Elade gelegen in de provincie Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Elade heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen (en die van uw familie) in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten.(gehoorverslag, p1-2) U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

U werd verder in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U bleef erbij dat u van Elade was. (gehoorverslag, p11)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel twee grieven aan.

In punt 1) voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“1) De bestreden beslissing schendt het artikel 1, §A al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of van artikelen 3 en 13 EVRM ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.

Verzoeker volhardt dat hij afkomstig is uit Somalië en stelt dat de bestreden beslissing hieromtrent niet adequaat en voldoende gemotiveerd is, daar verzoeker gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf. De beoordeling van de commissaris-generaal is dan ook zuiver subjectief en bijzonder streng. Verzoeker volhardt eveneens dat hij in geval van terugkeer een vrees voor vervolging heeft omwille van Al Shabaab. Hij voert aan dat hij geen beroep kan doen op de Somalische autoriteiten voor bescherming en verwijst naar het “*UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)* van mei 2016. Verzoeker vraagt dat hem het voordeel van de twijfel zou worden toegekend, gezien de motivering van de commissaris-generaal onvoldoende is om zijn geloofwaardigheid in vraag te stellen. De commissaris-generaal heeft geen voldoende onderzoek gevoerd naar het profiel van verzoeker en heeft niet alle verklaringen van verzoeker in rekening gebracht. Deze verklaringen zijn eenduidig, van goede trouw, komen overeen met de beschikbare informatie, spontaan en duiden persoonlijke ervaringen aan. Bovendien stelt verzoeker dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dient te worden toegepast, gezien hij reeds vervolging heeft ondergaan in Somalië – hij werd ontvoerd en zwaar mishandeld door Al Shabaab.

Verzoeker is van mening dat hem de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te worden toegekend, gezien hij wel degelijk recent in Somalië heeft verbleven.

Aldus zou verzoeker, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, in geval van een terugkeer naar El Adde of Somalië een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven en persoon, gelet op de algemene onveiligheidssituatie en de onmacht van de Somalische staat om hem te beschermen tegen terreurdaden gepleegd door Al Shabaab. Verzoeker voert aan dat artikel 3 van het EVRM gelezen in samenhang met artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de commissaris-generaal verplicht om rekening te houden met de situatie van verzoeker, de omstandigheden in het land van herkomst en de voorgelegde documenten. Bovendien verplicht het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal om zich *“op de hoogte te stellen alvorens een besluit te nemen”*. In casu bestaat een risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de arresten Diakité en Elgafaji van het Europese Hof van Justitie. Hij voert aan de situatie in El Adde helemaal niet stabiel is en verwijst naar een reeks rapporten en krantenartikelen. Verzoeker besluit dat het geweld dat vandaag plaatsvindt in El Adde van die aard is dat hij in een geval van terugkeer het risico zou lopen om blootgesteld te worden aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Gezien er in El Adde een gewapend conflict plaatsvindt, dient artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet toepassing te vinden.

In punt 2) voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“2) De bestreden beslissing schendt ook artikelen 1 tot 4 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen omwille van de onvoldoende, inadequate motivering en schendt het artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 manifeste fout en ook het algemene beginsel van behoorlijke bestuur en de zorgplicht hetgeen betekent een eerlijk administratieve procedure.”

Verzoeker is van mening dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende en inadequaat is om hem internationale bescherming te weigeren. Met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in El Adde, voert verzoeker aan dat hij veel correcte en nauwkeurige antwoorden heeft gegeven op de vragen over El Adde: *“de geografie, de stad, de clans, de leiding van de stad, het landbouwgrond, enz.”*. Waar de commissaris-generaal opwerpt dat verzoeker onvoldoende kennis bezit over cruciale gebeurtenissen in El Adde, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet met al zijn verklaringen heeft rekening gehouden. Verzoeker betwist eveneens de beoordeling in de bestreden beslissing dat verzoeker ondoorleefde verklaringen aflegde over El Adde, daar hij hierover gedetailleerde en spontane verklaringen heeft afgelegd. Hij citeert te dien einde uit zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview. Verzoeker voert bovendien aan dat hij, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, doorleefde en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over het leven onder Al Shabaab. Zo wist hij te vertellen over alle activiteiten die verboden waren onder het bewind van Al Shabaab en de bevelen die de burgers moesten opvolgen. Verzoeker betwist bovendien de motivering in de bestreden beslissing dat zijn clankennis onvoldoende is, daar hij zijn clan heeft verklaard en bovendien niet geïnteresseerd is in de *“stammenstrijd”*.

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het CGVS-interview herhaaldelijk verklaarde niet op de hoogte te zijn van de geboorteplaats van zijn ouders. Zijn onduidelijkheid hieromtrent wordt verklaard doordat in de Somalische cultuur ouders niet met hun kinderen praten over dergelijke onderwerpen. Bovendien kreeg hij verkeerde informatie door van een vriend. Zijn moeder bevestigde evenwel dat zijn ouders allebei in Mogadishu geboren zijn, doch zij hebben hun hele leven in El Adde verbleven.

Betreffende verzoekers tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij aanvang van de asielprocedure en tijdens het CGVS-interview, wijst verzoeker erop dat, in zoverre de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken als processtuk kan worden beschouwd, rekening moet worden gehouden met het feit dat dit interview plaatsvindt in slechte omstandigheden (*“haastig, met lawaai, meer personen in een zelf kantoor, soms geen herlezing, zonder advocaat, ...”*). Hij merkt op dat asielzoekers op dat moment nog geen contact hebben gehad met hun advocaat en zich niet bewust zijn van het belang om hun verklaring te herlezen, doch dat zij na een herlezing met hun advocaat of sociaal werker aan het begin van het CGVS-interviews fouten melden. Gelet op het belang dat aan deze verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gehecht, meent verzoeker dat de rechtspraak *“Salduz”* van het EVRM moet toegepast worden, dat bepaalt dat een advocaat aanwezig moet zijn gedurende het gehoor in correctionele zaken. Gezien de bijstand van een advocaat voorzien is tijdens de asielprocedure, kunnen verklaringen afgelegd door de asielzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken in afwezigheid van een advocaat hem niet worden tegengeworpen in de beslissing van een asielaanvraag.

Het tegendeel zou een schending inhouden van artikel 6 van het EVRM dat het recht op een eerlijk proces waarborgt. Verzoeker wijst andermaal op slechte omstandigheden op het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat vaak fouten gemeld worden. Verzoeker meent dan ook dat de vastgestelde tegenstrijdigheid moet beoordeeld worden in het licht van deze vaststellingen en buiten beschouwing dient te worden gelaten.

Verzoeker meent dat hij voldoende heeft aangetoond dat hij afkomstig is uit El Adde, hoewel het onmogelijk is om hier in Somalië bewijs van te verkrijgen. De commissaris-generaal beperkt zich tot een gedeeltelijke lezing van zijn verklaringen en schendt bovendien artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zoverre hij geen rekening houdt met de individuele status van verzoeker. Gezien verzoeker zijn verblijf in El Adde heeft bewezen, heeft de commissaris-generaal ten onrechte geen aandacht besteedt aan de problemen van verzoeker met Al Shabaab.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel "*Al-Shabaab fighters take control of Kenyan military base in Somalia*" van Xinhau van 31 mei 2017 (stuk 3);
- artikel "*L'armée Kenyan tue 15 terroristes d'Al-Shabaab*" van APA van 11 april 2017 (stuk 4);
- artikel "*Une explosion revendiquée par les Shebabs tue trois soldats somaliens*" van French.china.org. van 27 april 2017 (stuk 5);
- artikel "*Somalie: bilan incertain dans l'attaque des shebabs contre l'Amisom*" van RFI van 15 januari 2016 (stuk 6);
- Rapport "*2016 Country Reports on Human Rights Practices – Somalia*" van het United States Department of State van 3 maart 2017 (stuk 7);
- "*UNHCR, Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)*" van mei 2016 (stuk 8).

2.1.3. Bij aangetekend schrijven van 13 november 2017 legt verzoeker een aanvullende nota neer met de volgende documenten ter staving van zijn verblijf in Somalië:

- schoolcertificaat (stuk 1)
- attest over een paspoort (stuk 2).

2.1.4. Ter zitting legt verzoeker het originele schoolcertificaat en het originele paspoort neer, alsook de briefomslag waarin hij deze documenten heeft ontvangen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn leefomgeving en clan en volhardt dat hij wel over een voldoende kennis bezit van zijn dorp en dat de commissaris-generaal niet met al zijn verklaringen heeft rekening gehouden.

Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers kennis over (i) cruciale gebeurtenissen in zijn dorp, (ii) de droogte, (iii) de geografische kennis van zijn dorp, (iv) het bewind van Al Shabaab en (v) zijn clankennis enerzijds lacunair is en anderzijds ondoorleefd overkomt, hetgeen afbreuk doet aan verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijf aldaar. De Raad merkt op dat uit objectieve landeninformatie (Landeninformatie, stuk 13, nr. 9) blijkt dat de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, zodat verzoekers verweer dat hij niet geïnteresseerd was in de “*stammenstrijd*” geen verschoning kan bieden voor zijn ontoereikende clankennis.

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over de geboorteplaats en de huidige verblijfplaats van zijn ouders, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn herkomst. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview dat hij niet weet waar zijn ouders geboren zijn en tracht dit te verklaren door te verwijzen naar de Somalische cultuur, doch dit doet geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat in Somalië een dermate cultuur heerst dat verzoekers verklaringen hieromtrent als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Waar verzoeker aanvoert dat zijn moeder bevestigde dat zij in Mogadishu zijn geboren, merkt de Raad op dat het zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen bezwaarlijk kan volstaan om de voormelde vaststelling te ontkrachten.

In zoverre verzoeker aanvoert dat het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 van het EVRM werd geschonden doordat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond zonder de aanwezigheid van een advocaat, benadrukt de Raad dat, daargelaten het feit dat deze bepaling geen toepassing vindt in het kader van een asielprocedure, verzoeker niet aantoonde hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het verslag werd verzoeker voorgelezen in het Somalisch, die het voor goedkeuring heeft ondertekend, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 11). Verzoeker werd voorafgaand aan het afleggen van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken geadviseerd om steeds de waarheid te vertellen: valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen en geloof niet diegenen die aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. Verzoeker werd ook duidelijk gemaakt dat hij zo mogelijk documenten moet voorleggen die hij in zijn bezit heeft om zijn identiteit, herkomst, reisweg en de door hem aangehaalde feiten aan te tonen.

Verzoeker weerlegt bovendien geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter hypothetisch te verwijzen naar de slechte omstandigheden tijdens het interview bij aanvang van de asielprocedure. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de CGVS-vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Waar verzoeker aanvoert dat veel asielzoekers zich bij aanvang van de asielprocedure nog niet bewust zijn van het belang van een herlezing en vaak correcties tijdens het CGVS-interview melden, merkt de Raad op dat verzoeker deze stelling op algemene wijze poneert. Verzoeker werd gedurende het CGVS-interview gevraagd hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken is verlopen, waarop verzoeker antwoordde dat dit goed was en hij alles in het kort vertelde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). De bestreden beslissing oordeelde dus terecht dat de vastgestelde tegenstrijdigheid afbreuk doet aan verzoekers algemene geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn regio van herkomst.

De motivering in de bestreden beslissing die verder ongemoeid wordt gelaten, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus integraal overgenomen door de Raad.

Het schoolcertificaat dat verzoeker nog heeft neergelegd vermeldt dat hij het tweede jaar van de middelbare school zou hebben afgelegd, terwijl hij bij aanvang van de asielprocedure heeft opgegeven dat hij slechts tot de lagere school een opleiding heeft gevolgd (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4). Daarnaast blijkt dat verzoekers voorgelegde paspoort een onmiskenbare vervalsing betreft, omdat het boekje slordig in elkaar werd geplakt, het geperforeerde nummer “A0128526” prutserig werd doorgeprikt en andere veiligheidskenmerken helemaal ontbreken.

De Raad kan omtrent de door hem thans voorgelegde documenten bijgevolg slechts vaststellen dat verzoeker er niet voor terugdeinst om op basis van valse documenten bewust de ware toedracht van zijn asielaanvraag te verhullen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit El Adde, in het district El Adde in de provincie Gedo in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit El Adde, in het district El Adde in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2 en 10). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP